

Doctorița Ciobanu își pune sufletul pe tavă: Divorț în stil italian, cu șeful Direcției Generale Anticorupție în prim-plan

Acuze fără precedent îi sunt aduse șefului Direcției Generale Anticorupție – Serviciul Județean Anticorupție Călărași, comisar șef Niculae Ciobanu. Soția acestuia, medic la Serviciul Județean de Ambulanță Călărași, Cristina Georgiana Ciobanu, ne-a contactat și ne-a cerut să facem publice fapte de o gravitate excepțională,

care ar fi fost comise de Niculae Ciobanu. Despre aceste declarații, Niculae Ciobanu, comisar șef al DGA – SJA Călărași, contactat de noi, spune că nu sunt adevărate și că așteaptă să se pronunțe instituțiile abilitate cu cercetarea lor. Structura centrală a Direcției Generale Anticorupție ne precizează că se fac cercetări interne, pentru clarificarea situației și luarea măsurilor ce se impun. Cei doi soți Ciobanu au fost ultima oară în atenția opiniei publice în urma unui scandal petrecut pe raza comunei Curcani, în data de 22.08.2017. Aceștia au devenit subiecte de presă după ce redacția noastră a intrat în posesia unei ordonanțe emise de

Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București, în care mai mulți martori audiați, printre care procurori și colegi de-ai domnului Niculae Ciobanu, au făcut declarații uluitoare. Niculae Ciobanu, în respectivul document, afirma că a fost hărțuit sexual de o procuroare din cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul Călărași, Antoneta Elena Nестea. Actualul șef al Inspectoratului Județean de Poliție Călărași, comisar șef Marian Iorga, într-o convorbire telefonică avută cu șeful DGA Călărași, se arăta surprins de lipsa de profesionalism a acestei structuri, având reprezentarea că lucrătorii acesteia au venit să-i monteze, acasă, tehnică audio-video, în timp ce el se afla la domiciliu. Ceilalți colegi ai domnului Niculae Ciobanu l-au acuzat că oferă date din dosarele aflate în cercetarea DGA exact persoanelor inculpate. Scandalul ia, de această dată, o întorsătură la fel de halucinantă, Cristina Georgiana Ciobanu, soția șefului DGA Călărași, venind cu noi date pe care redacția noastră le consemnează ca atare. Aceasta s-a arătat disponibilă să relateze aceleași aspecte și către televiziunile cu impact național. Cu Niculae Ciobanu, Cristina Georgiana Ciobanu este de 5 ani. Cei doi sunt căsătoriți de 2 ani.

Este bipolar

– Deci, la Curcani, ce-a fost acolo, m-am dus cu fiica mea. Asta s-a întâmplat a doua zi după ce am găsit acasă, când am venit de la București, de la serviciu, am găsit casa goală. A luat și bunuri personale, și bunuri comune, a luat și bunurile mele.

– Da, spunea tatăl acestuia, că s-a dus cu bagajul, și-a făcut bagajul și a plecat la Curcani.

– Da, în cei 5 ani de zile a mai făcut d-astea. Dar pe mine m-a surprins că e un comportament de om necivilizat și nu se face așa ceva. Am beneficiat în anii ăștia de abuzuri de toate tipurile, fizice, psihice și sexuale.

– Vă bătea?

– Deci... crunt! Și nu violență să-i dai o palmă unei femei.

Bătăi, de la pumni în cap, oprea mașina, mă dădea cu capul de bord și îmi dădea pumni în cap până nu mai puteam să aud, să mai văd. Am avut picior rupt, mână ruptă, coaste rupte. L-am acoperit cât am putut.

– Și cum ați trăit cu el? Omul ăsta reprezintă anticorupția, la Călărași?

– E de neimaginat ce poate să facă. Am analizat în timp și tocmai de aceea nu am făcut public până acum, în primul rând că mi-am dat seama că este bipolar, deci are personalitate bipolară, când e bine și e bine și când nu mai este e de-o violență fără margini. Dar asta a făcut și taică-su, când am fost în curte la ei.

– Da, mi-a povestit. Mi-a spus că v-a lovit.

– M-a strâns și de gât, m-a sugrumat. Asta a văzut în casă. Toată perioada copilăriei și a adolescenței asta a văzut. Și tatăl lui a bătut-o pe maică-sa în același stil în care m-a bătut și el pe mine. Într-un dialog, dacă nu ieșea învingător, să știe că discuția a fost finalizată de el și chiar dacă n-avea dreptate, aplica violența.

– De la ce plecau discuțiile?

– De la fosta soție, discuții de la fetele lui, de la comportamentul fetelor lui. I-am zis că oricine le-ar fi văzut și ar putea să le fotografieze, să le filmeze, deci un comportament care nu e de... Poți să cataloghezi drept o deviație comportamentală... Lucruri, gesturi care... Prima dată s-au întâmplat în biserică. În momentul în care ne-am căsătorit noi, fiica cea mică a ieșit din biserică și exact la interfața aia dintre lumânări și biserică... A ajuns până acolo, a început să plângă și taică-su a luat-o în brațe și a început s-o palpeze pe fese, pe sâni, e pe CD-ul de la nuntă, până când preotul a zis că e obscen, vă rog, intrați în biserică, mă simt aiurea, cu nuntașii, cu...

– Îți pipăia fata?! Păi câți ani are?

– 18. Atunci avea 16.

La 3 dimineața

- Fata știu că a rămas cu fosta soție.
- ...Deci cea mare venea în fața noastră, când mergeam la ei în vizită, dezbrăcată. Cea mică, am fost cu ea, trebuia să-și cumpere de îmbrăcat, și și-a luat un costum de baie și-l proba în fața tatălui ei... Am și eu copil de 17 ani, știu ce înseamnă să fii mamă de adolescentă, dar nu în halul ăsta. Zic că dacă te fotografiază cineva, dacă te filmează cineva...
- Deci erau discuții.
- Da. Să-i arăt că greșește și să nu se pună singur într-o lumină nefavorabilă. Și astea degenerau în bătăi și abandonuri. Mă abandona pe marginea drumului. În aeroport. M-a abandonat în pădure. Mi s-a întâmplat, am fost la o nuntă, la Palatul Snagov, la o rudă de-a mea, m-a bătut, la 3 noaptea, în pădure, și m-a lăsat până dimineața, acolo. Fără haină, fără nimic la mine, mi-a rupt ochelarii, mi i-a aruncat în iarbă și am stat până dimineața...
- Doamnă, eu știu că ați fost abuzată, de la vecini. În sensul că de la dvs din apartament se auzeau bufnituri și la 2 dimineața.
- Da.
- Dar de ce nu dormeați?
- Păi permanent bătaie...
- Păi la 3 dimineața?!
- El a stat în apartamentul meu. Și mă bătea în apartamentul meu. Tatăl meu a venit odată și i-a spus, măi, te rog frumos, îți iei bagajul!
- Doamnă, la 3 dimineața?!
- Da.
- Înțeleg că are program până la 17:00.
- Eu eram după gărzi, obosită, el era odihnit.
- Păi și vă certați la 3 dimineața?!
- Vă spun: a avut un comportament în anii ăștia... Și eu l-am acoperit cât s-a putut. Dar este de nedescris. Deci din rușine, din frică, că mă bătea, sunt în orașul ăsta de atâția ani, că mă cunoaște lumea, am fost medic șef atâția ani de zile, e inadmisibil să te faci de răs. Nu se compară ce-am suferit în ăștia 5 ani cu nimic din viața mea anterioară. E de

neimaginat...

Bag cuțitu-n tine

– Unde este el acum?

– Este în Oltenița și face naveta la Călărași. Din momentul în care ne-am despărțit, ne-am mai întâlnit de câteva ori, m-a șantajat să retrag plângerea de la Curcani...

– Cum? Cu ce v-a șantajat?

– Mi-a zis să retrag plângerea ca s-avem un divorț amiabil. Asta a fost condiția, să avem un divorț amiabil dacă-mi retrag plângerea de la Curcani. Ce sens are să mă șantajezi cu lucrul ăsta? Divorț avem și fără, nu trebuie să-mi retrag eu plângerea... Și am retras plângerea. Am făcut o mare prostie dar oricum am făcut altă plângere. Tot cu agresiune și tot cu...

– În momentul când ați fost la Curcani, cu fiica dvs, v-a lovit numai tatăl acestuia?

– Nu, m-a bătut și el. Mi se părea un lucru extrem de obișnuit.

– Sunteți căsătoriți de 2 ani. Țsta era un mod de a vă arăta dragostea?

– Deci erau bătăi crunte. Avea aici un punct, efectiv îți sucea mâna, te pune în genunchi și îți dădea în cap, la ficat, și-n plex, de nu puteai să mai respiri, și pe urmă mă abandona în casă, mă lăsa 3 zile, de nu mai știa dacă mai trăiesc, nu mai trăiesc, și pleca la părinții lui, nu venea nici după 3 zile.

– Dvs. ați sesizat aceste abuzuri?

– La organele de poliție nu am fost niciodată să sesizez... Tatăl meu i-a zis de nenumărate ori. A venit odată la noi în casă, era după o perioadă d-asta în care m-a bătut, eram vânătă și pe gât, și pe față, m-a văzut și zice, nu se poate așa ceva, l-a poftit, te rog frumos să ieși afară, e apartamentul cumpărat de mine și de mama ei, te rog frumos, în casa mea să nu îmi mai bați copilul! E singurul nostru copil. Și i-a zis că bag cuțitu-n tine! Așa i-a zis tatălui meu... Are plângere făcută la poliție, pentru furt. Are la Oltenița,

făcut la parchet, plângere pentru agresiune. Eu l-am protejat pentru că mi-am dat seama că e bolnav, că are probleme.

Tehnică de sucit mâna

– Cum vă abuza sexual? Vă viola?

– Și bătaie! Anul trecut m-au luat jandarmii de pe plajă. Nu aveam la noi actele. M-a bătut și pe plajă.

– V-a bătut pe plajă? Jandarmii ce au zis?

– Ne-au întrebat că cine suntem, au vrut să ne legitimizeze și nu am avut actele la noi.

– Cum ați trăit cu omul ăsta, atâția ani?

– Crunt. Deci: bătăi, abandonuri... I-am oferit totul pe tavă. Aveam patru locuri de muncă. Lucram în patru locuri să pot să-i întrețin lui familia, copiii, părinții și lui să-i ofer plimbări și tot ce avea nevoie.

– Da. Tatăl acestuia zicea că i-ați reproșat faptul că l-ați dus prin concedii.

– Tot.

– L-ați iubit?

– Da. Enorm.

– Păi și asta e dragoste? Unul iubește și altul dă cu pumnul... Nu înțeleg!

– Deci nu se poate așa ceva.

– ăsta e șeful DGA de la Călărași?

– Exact. Și-a bătut joc de 5 ani din viața mea, un om care nu am făcut rău nimănui...

– Mai explicați-mi o dată, cum vă sucea mâna?

– Îmi prindea mâna d-aici de la încheietură, mi-o sucea...

– A, e o tehnică!

– Exact asta făcea. Deci te durea atât de tare încât te imobiliza jos, cădeai în genunchi și pe urmă dădea la ficat, și-n plex, și-n ficat, până nu mai puteai, nu mai auzeai, nu mai vedeai. Și te lăsa în locul respectiv și venea exact după ore, după ore, când își aducea aminte, sau de frică să nu sun pe 112, sau de frică să nu te vadă cineva... Iar eu am tăcut atâta timp. V-am zis de ce: mi-era frică de el, țineam la el,

mi-a fost rușine de colegi, de medici, de prieteni, de rude. Mi-am zis: sunt căsătorită cu el, m-am măritat a treia oară, nu se poate... dar n-am întâlnit persoană, în viața mea, atât de agresivă! Și-atât de... E de neimaginat! Mă bătea de față cu fiica mea. M-a bătut, într-o dimineață, cu cureaua, peste sâni... că nu avea cusută o gaică, de la pantaloni. Uitasem să cos o gaică, la pantaloni. Deci nu se poate așa ceva! Pe copilul meu, pe cel mic, l-am luat cu noi într-un concediu. L-a adus acasă colet, în poartă l-a pus. Fostul soț s-a supărat, că el are diabet, și trebuia să-și ia glicemia, să se monitorizeze, să-și facă insulina. Și nu ajungea la timp, pe pârție, soțul meu! Și ne-a grăbit să-și strângă alea de glicemie și n-am mai reușit în ziua aia. A făcut bagajul și l-am adus direct în poartă, la tatăl lui. A ajuns plângând, săracul copil! N-a scos o vorbă, de la Predeal până acasă. Și a zis taică-su că nu-l mai lasă niciodată la noi.

M-a pus să fac avort

- Doamnă, dar colegii...
- Colegii de la ambulanță știu câtă bătaie am mâncat. Mă vedeam mereu vânătă. M-au văzut cu mâna ruptă. Am stat 3 luni cu mâna ruptă. Nu puteam să mai intubez, mi-am luat concediu...
- Dar colegii lui de serviciu?
- Colegii lui de serviciu nu știu ce știu. Vorbesc de colegi de-ai noștri, de rude, de vecini, de părinți, copiii mei m-au văzut de-atâtea ori. Deci e inadmisibil în anii în care trăim să suportăm asemenea tratament, asemenea barbarie. Nici primitivii nu se comportă așa.
- Dacă era vreun cioban, înțelegeam.
- Deci nici oamenii primitivi nu se comportă așa. Și-a beneficiat de, nu știu ce să vă zic, ce-a fost mai bun. Deci, de iubit, l-am iubit. I-am oferit tot ce-am putut mai mult.
- Doamnă, cum vă abuza sexual?
- Mă bătea, mă constrângea să fac ce nu voiam și pe urmă mă bătea. Am rămas însărcinată, m-a pus să fac avort. I-am spus că nu-s de acord, că e copilul nostru, cum, dacă țin la tine,

de ce, cum așa ceva, n-am făcut în viața mea și după-aceea m-a bătut, atunci a fost prima oară când m-a bătut...

– Doamnă, se droghează, bea?

– Nu, nu...

– Ia vreun medicament?

– Pe urmă mi-a zis că să-mi ling rănilor. Deci e ceva de nedescris.

– Are vreun medicament special, ceva?

– Nu ia tratament, nu ia, nu l-am văzut niciodată să ia nimic. Dar pot să vă spun că are un comportament de bipolaritate, deci este bine o perioadă și apoi recidivează, face același lucru.

– Dar ce anume declanșează mecanismul ăsta?

– Nu știu, o refulare, faptul că... Dar nu pot să îmi... A văzut în copilărie lucrurile astea, la părinții lui, acasă. Deci în casa lui, erau asemenea bătăi mereu.

Cu domnul comisar, la psiholog

– Dvs ați sesizat aspectele astea superiorilor lui?

– Da, am sesizat. Superiorilor lui, da, am sesizat.

– Ce faceți cu el, divorțați?

– De divorțat, divorțez, nici nu se pune problema.

– Vă pare rău?

– E vorba de... Ce să vă zic? Deci nu, e inadmisibil să se întâmple așa ceva. Eu am constatat, v-am zis, pe parcursul acestor ani, că sunt lucruri care sunt nefirești, nu trebuie să existe, dar am încercat să-l determin pe el să-nțeleagă că are o problemă. A fost la psiholog anul trecut, odată cu mine.

– La cine?

– În București, la o doamnă psiholog, și o singură dată am mers că pe urmă n-a mai vrut să mai meargă. A zis că nu pierde vremea cu așa ceva.

– Nu era indicat un psihiatru?

– Nu știu. Oricum, trebuia să-l consilieze cineva, așa ceva nu-i normal, să faci lucruri de genul ăsta cu persoana cea mai apropiată de tine, care îți este în permanență acasă, soție,

deci să faci asemenea lucruri.

– De la incidentul acela de la Curcani, v-a mai căutat?

– Da, m-a căutat să-mi ceară cheile de la mașina firmei de îngrijiri la domiciliu. M-a pus să fac o firmă de îngrijiri la domiciliu că nu-i ajungeau banii pe care-i aduceam acasă, mai trebuia să avem și firmă de îngrijiri la domiciliu.

Raportări în SIUI

– Vă șantajează pe chestia asta?

– Da, mă șantajează și cu firma de îngrijiri la domiciliu.

– Explicați-mi!

– A luat mașina de la firmă, acum e reziliat contractul dar întâi a folosit mașina... În perioada de dinaintea rezilierii contractului, a luat-o și a utilizat-o pentru naveta lui la Oltenița și încă nu reziliase contractul cu firma de îngrijiri.

– Vă șantajează cumva cu firma aceasta de îngrijiri la domiciliu...

– Oricum, a lucrat și în firma de îngrijiri la domiciliu, cerea bani pentru asta.

– El a lucrat?

– Da.

– În firmă?!

– Eu sunt asociat și unic administrator și el lucra acasă, în firmă. Și-mi cerea bani pentru asta. Să-și justifice activitatea într-un fel, ca să ceară bani.

– Ce lucra el, că nu-nțeleg! Se ducea la bătrâni și-i îngrijea?

– Nu se ducea la bătrâni și-i îngrijea, nu, nu făcea asta.

– Dar? Doamnă, vă șantajează cu faptul că aveți contracte d-astea false de îngrijiri la domiciliu?

– Nu. Nu am contracte false. Erau contracte normale.

– Da, eu vă întreb!

– Nu, nu, nu mă șantaja cu...

– Bun. Ce lucra el?

– Lucra efectiv în lucru care trebuia să-l facă asistenții

medicali și nu el.

– Făcea injecții?

– Nu. Făcea raportări în SIUI.

– Am înțeles.

– Deci niște lucruri... Mă constrângea prin bătaie.

– Câți bani îi dădeți?

– Milioane. Zeci de milioane.

– Doamnă, eu bănuiesc așa, că dacă dvs. sunteți soț și soție și aveți dvs o firmă, zic, banii firmei sunt banii casei sau ce rămâne după ce scădem impozitele, sunt banii casei. Adică nu văd de ce el să ia partea lui și dvs partea dvs. Eu asta nu pricep!

– Dar nici nu mai era vorba de parte. Îi gestiona el. Spunea ce trebuie făcut cu ei și-i lua când avea nevoie, el spunea să-i scot și să-i folosească. Firma a fost făcută exact după paternul firmei pe care o are cu fosta soție. În Oltenița, mai are o firmă de protecție și pază, pe care a gestionat-o... O gestionează și-acuma el. Deci fostul lui cumnat e proprietarul firmei, fosta lui soție a fost administratorul firmei până acum 2 luni că acum a devenit incompatibilă, am înțeles, și ei lucrează în firma aia de când au înființat-o, lucrează și-acuma. De multe ori i-am spus că nu e normal și că nu e...

A făcut box

– Și el cum apără, doamnă, anticorupția, la Călărași? Cum o descoperă?

– Nu înțeleg cum o apără și cum... Nu înțeleg nici eu... Nu știu ce face. Eu v-am spus că pentru mine sunt lucruri de neacceptat. V-am spus că eram constrânsă prin bătăi și prin umilință... Fata mea începuse să vină să mă vadă la serviciu că de câte ori venea la noi acasă mă vedea bătută. Și avea o teamă nu cumva să-i spună în față că nu e bine ce face, cum să se comporte cu mine așa, la câte-i ofer și câte fac pentru el, cum e normal și cum e posibil să primesc asemenea tratament? Și nu mai venea acasă, venea la serviciu să mă vadă. Iar cu copilul meu, cu cel mic, ajunsesem să mă văd extrem de rar,

pentru că mă hăitua în atâtea locuri de muncă, să lucrez și să-i aduc bani, nu se mai sătura. Și-mi spunea că eu sunt sclav! Că o sclavă trebuie să muncească.

– Ce făcea cu banii?

– Îi cheltuia pentru fetele lui, pentru el, pentru părinți, că taică-su avea 5 milioane pensie, maică-sa n-avea pensie... Eu, părinților mei, nici nu le dădeam... o pâine nu le-am cumpărat.

– Doamnă, câți ani aveți?

– 39 de ani. Și 39 de ani... Țștia 5 ani mi se par... Nici naziștii n-ar face așa ceva.

– Cum ați stat cu un asemenea om?

– Nu știu. M-a abuzat până la ultima centimă.

– Dvs., acum, sunteți mulțumită că ați scăpat de el?

– Nu e vorba de mulțumire, simt că așa ceva e de netolerat, e un abuz peste limitele unui om de tolerabilitate, de suportare. Sunt medic, am salvat atâția oameni, atâtea vieți, am făcut atâta bine și să primesc din partea unui om care apără dreptatea și e stâlpul societății aici, că așa se spune, nu, că anticorupție... Și eu ce să ajung?! Deci el a făcut box. A făcut box.

– Deci știe să lovească.

– Da. A fost campion în adolescență, în facultate nu știu dacă a continuat dar știu că avea medalii de box pe-acasă și de la campionate și cred că m-a găsit sacul lui de box... Am întâlnit oameni de-o calitate, ce să vă spun, în alte părți, în alte instituții, dar să reprezinti o instituție pe care o reprezintă el și să ai un asemenea comportament, este jalnic...

Monstru cu chip angelic

– V-a venit acasă cererea de divorț?

– Da.

– Ați citit-o?

– Da. Și-acolo spune niște minciuni. Deci cererea lui de divorț menționează că eu nu-l lăsam să-și vadă copiii, și noi petreceam mai mult cu copiii lui decât cu ai mei și pe copiii lui i-am considerat întotdeauna prioritari față de ai mei... Și

cu toate că în mod normal trebuia să-i tratez în mod egal... Și zic să fie bine... Și faptul că nu îl lăsam eu, nu avea acces să-și vadă fosta nevastă. Și de unde?! Se ducea mai mult de două-trei ori pe săptămână, la Oltenița, să-și vadă și copiii, și fosta nevastă, plus că mergea cu mine în week-end, ne vedeam cu toții, și cu copiii și cu părinții lui.

– O familie mare și fericită!

– Dar de unde. Asta era în mintea mea probabil. Avea familia lui acolo, iar eu eram sclavul pentru toată familia lui.

– Numai asta scrie în cererea de divorț?

– Da, asta scrie.

– Atât?

– Și mai scrie că eu sunt un monstru cu chip angelic, că a avut, nu știu, o perioadă de prietenie foarte frumoasă cu mine și pe urmă m-am transformat într-un monstru cu chip angelic, că... Mai are ceva, tot așa, o mare minciună, mai spune ceva, tot o prostie d-asta. Când am citit, m-am îngrozit...

– Ați fost vreodată internată din cauza bătailor?

– Nu m-am internat niciodată din cauza bătailor, dar am avut mâna pusă-n gips, am avut coaste rupte tot atunci. Mi-a prins mâna la portiera mașinii, între portieră și pragul de la mașină, a mers cu mine târâș, pe gheață, pe zăpadă. Am vrut să ies după o bătaie din mașină, m-a bătut în mașină, am vrut să ies și a mers cu mine 4-5 metri, m-a târât cu coastele de pragul de la ușă și mâna mea prinsă exact între portieră și prag.

– Și pe urmă?

– Pe urmă am stat 3 luni acasă în concediu.

I se părea o normalitate

– Nu. Stați așa. V-a dus la doctor?

– Am fost la Bagdasar, la Bagdasar mi-a pus mâna-n gips. Am venit până acasă și pe urmă ne-am întors la București, se umflase, se învinețise.

– Și la Bagdasar nu v-a întrebat doctorul ce ați pățit?

– Da, dar nu i-am spus că soțul meu m-a agresat și... V-am spus,

mi-a fost jenă, mi-a fost rușine, mi-a fost frică de el. Deci dacă în termeni pașnici pățeam ce pățeam, dacă era să mă și fi dus să reclam la poliție!... La un moment dat, pe vară, spunea că vrea să mă omoare. Mi-a zis: simt că la un moment dat, când nu mai pot și te lovesc, simt că pot să-mi ies din fire în așa hal că te omor și să nu mai... Când am auzit așa ceva, zic, eu am un copil, care are diabet, tatăl lui îl îngrijește acasă, și-l întrețin, zic, am o fată, învață foarte bine, e olimpică, dacă mor, rămân doi copii pe drumuri pentru cine? Pentru o persoană care are probleme. De ce? Și pentru ce? Am tolerat chiar prea mult, prea mult... Am o dezamăgire imensă că am putut să întâlnesc un asemenea om în viața mea și care să-mi fie soț.

– După toate astea, cum decurgeau lucrurile a doua zi?

– I se părea o normalitate, ca și când nu s-a întâmplat nimic. Era exact ca și când nu s-a întâmplat nimic. Deci a doua zi, a treia zi, lucrurile erau în ritmul lor obișnuit... Și cu mâna-n gips m-a bătut. Nu știu cum să vă zic, e ca un coșmar, exact un coșmar, am înțeles că același lucru îl făcea și cu fosta soție...

– Ce trebuie să știe șefii lui despre el?

– Șefii lui știu lucrurile astea.

– Comportamentul ăsta îl are și la serviciu?

– Nu, la muncă am înțeles că nu se comportă așa.

– E un sfânt.

– Da. Ca orice om care are probleme de bipolaritate, poate să fie bine acum și acasă să refuleze și să aibă un comportament total diametral opus...

Acuzat de furt

– El venea cu pistolul acasă?

– Nu, dar avea acasă, la Curcani, un baston d-ăla de cauciuc, mi-a dat cu el pe spate...

– Doamnă, și cu anticorupția cum facem? Am înțeles, a fost cu dvs, e cu fina, dar treabă când mai facem?

– Păi tocmai asta e, mă gândesc și eu când mai reușește să își

facă atribuțiile de serviciu când problemele importante pentru el sunt cu totul altele.

– El numai așa obține bani, din firma aceea a dvs și din salariu sau mai avea și alte surse?

– Deci v-am spus că același lucru îl întreprindea și-n Oltenița, cu firma fostei soții.

– Mă refer la alte surse ilicite.

– Nu, nu avea. Sursele erau soția actuală, fosta soție și salariul... Știu sigur că de mine s-a folosit, în cei 5 ani de zile, maxim! Și așa cred că a procedat și cu fosta soție. Și fosta soție, la nunta fiicei lor, fiica cea mare a lor, era foarte curioasă să știe dacă are firmă făcută și cu mine și dacă procedează la fel. Chiar o întreba pe actuala mea soacră dacă ne-am deschis cumva vreo firmă, că a auzit că ne-am deschis o firmă și că dacă procedează la fel.

– Acum pentru ce i-ați făcut plângeri?

– Pentru agresiunile din ultimele 3 luni. Pentru furtul din casă.

– Ce v-a furat?

– Păi mi-a luat telefonul în care aveam numere ale pacienților, colegi, profesori, medici, nu mai am nici un număr de telefon. Mi-a luat o tabletă în care aveam date ale mele personale, plus baza mea de date de cardiologie și de medicină de urgență, care au fost la el în calculator. Greșeala mea că am lăsat în calculatorul lui baza de date. Și nu vrea să mi le restituie. Mi-a luat două ceasuri... Dar importantă era baza mea de date, de cardiologie și de urgență. A golit casa exact ca un hoț, ca un laș. Nu eram acasă, eram la București și el a golit toată casa... Am mers la București dimineața, am plecat, după-amiaza, la ora 6, când am ajuns la autogară, am sunat să vină să mă ia, cum făcea de obicei. Și, neavând după ce să dau telefon, că mi-a luat telefonul, nu mi-a lăsat decât cartela, am rugat pe doamna care stătea în dreapta mea, pe banchetă, să-mi dea și mie telefonul, să sun și eu, să vină să mă ia soțul. Mi-a dat telefonul, am sunat de pe numărul dânzei, nu-l cunoștea, mi-a răspuns, mi-a zis că și-a dat demisia și că e în drum spre Suceava. Zic: uite, altă

prostie, altă minciună. Zice: bine, dacă nu crezi, o să vezi când ajungi acasă. Mi-a închis, am încercat să reapelez tot după numărul doamnei, a blocat telefonul, nu am mai putut să iau legătura cu el. Și a fost foarte bine că m-a prevenit că în momentul în care am descuiat ușa și am văzut totul golit, dresing, dulapuri, sertare, hol, tot, a fost un șoc. Cum e să vii de la serviciu și să găsești totul...

– Într-un fel, regret că s-a-ncurcat cu dvs și nu cu doamna procuror Nестea. Aș fi fost tare curios cum ar fi suportat aceasta.

– Pe mine m-a găsit prea bună, prea credulă, prea fraieră, ăsta e termenul cel mai potrivit, a văzut că sunt permisivă și că-l las, că merge, că pot să duc și mi-a dat ca unui măgar în spate să vadă cât poate să ducă, până nu mai poate sta în picioare și cade. Exact asta a făcut cu mine. Într-o seară, eram amândoi în pat și butonam, nu mai știu pe ce eram, și auzeam, la capătul patului, la el, la noptieră se auzea în timp ce eu primeam, se auzea și la el. Zic: mă, ce se întâmplă? Ai ceva de înregistrezi? Nu, că ți se pare. Îmi vedea convorbirile.

Filme porno, pe tabletă

– Altceva?

– Mă filma acasă, mă înregistra acasă, mă înregistra cu tableta.

– Vă filma și în timp ce?...

– Da. Da, puteți să spuneți asta, chiar vă rog. Mă filma și mă înregistra chiar atunci. Mă înregistra în casă și în momentele intime, când mă abuza, când mă bătea.

– Și ce făcea cu astea?

– L-am întrebat, le ce-ți folosesc, pentru șantaj? Și asta din vremea în care eram prieteni. Și după ce ne-am căsătorit.

– Unde are filmările astea, unde le ține?

– La el.

– Pe tabletă, pe telefon, pe calculator?

– Cred că pe calculator și pe telefon.

- Păi ce face cu ele, se autosatisfăce ulterior sau ce?
- Chiar nu știu. Filma și înregistra acasă, mă monitoriza de la distanță, cu tableta, avea tableta la capătul patului, când eram la servicii, să știe ce fac, eram permanent urmărită.
- Mă rog, deformație profesională. Doamnă, ce face cu filmările unde dvs apăreți în poziții intime?
- Chiar nu știu ce vrea să facă cu ele.
- L-ați întrebat vreodată?
- Nu. Nu mi-a dat nici o justificare... D-asta erau și discuțiile. Vream să-l întreb și să-mi dea un răspuns și de aici bătăile și discuțiile, de toate discuțiile astea eram de vină eu. Și apoi bătăi, abuzuri și fugă. Pleca de-acasă și venea după câteva ore, după câteva zile. E de neimaginat, v-am spus. Chiar nu-i înțeleg comportamentul.
- Vă filmați în timp ce. Bănuiesc că se filma și pe el.
- Pe mine mă filma.
- Și ce făcea cu ele?
- Probabil voia să le folosească, a premeditat ceva, nu știu, chiar nu știu. După tot ce s-a-ntâmplat, s-a văzut clar că a premeditat.
- Vinde filmulețele alea pe la vreun canal XXX?
- Nu știu, chiar nu știu ce-are în cap. Pe mine m-a uimit cu toate activitățile astea.
- Doamnă, și eu sunt șocat.

Ford Mondeo pe firmă

- Pe mine m-a uimit cu tot ce-a făcut în anii ăștia.
- Doamnă, și eu sunt absolut șocat. Așa ceva am mai întâlnit în cazuri speciale. La dezaxați, la proxeneți, la...
- Am avut atâția pacienți, atâția oameni pe care i-am consultat, m-am simțit, cum să vă zic, ineficientă ca medic, ca soția lui, ca să-l fac să-nțeleagă că sunt niște probleme majore de comportament și că trebuie să ia legătura cu cineva care are abilitatea de a...
- Păi și de ce la psiholog și nu la psihiatru?
- De fapt, am mers.

– Păi la psiholog?

– Am vorbit și cu un psihiatru de-aici din Călărași să meargă, a promis că merge și nu s-a mai dus.

– La doamna Negrea?

– Mm. Deci a promis că se duce și nu s-a mai dus. Existând lucrului probabil în viață, datorită tensiunilor de la serviciu, datorită frustrărilor din adolescență, datorită problemelor cotidiene, eu știu, de prea multă încărcătură psihică, să dezvolți, pe parcursul vieții, niște tulburări de comportament, dacă sunt și dac-apar, e normal să te adresezi persoanelor de specialitate să te ajute și să te îndrume, ce ai de făcut și să fii bine, dar în nici un caz să recurgi la violență sau la atitudini de genul ăsta față de semenii tăi și față de cei mai apropiați oameni din viața ta, adică soție, copiii să vadă lucrurile astea. Păi mă duc plină de sânge, în fața porții fostului soț, și a claxonat până a ieșit copilul, fosta soacră, fostul soț, asta s-a întâmplat acum o lună jumătate, chiar la domiciliul lor m-a dus, bătută, aveam sânge pe buze, pe față, și-a claxonat, să iasă vecinii, chiar nu am înțeles de ce. Și discuția de la care s-a plecat a fost despre firma asta pe care o are la Oltenița, cu fostul cumnat. Și i-am zis că nu e normal să mai mențină această legătură și să păstreze în continuare niște relații de familie cu foștii, v-am zis, parteneri de afaceri. Mașina lui este trecută pe firma aceea. Mașina fostei soții este trecută pe acea firmă.

– El are o mașină de culoare neagră.

– Da, un Ford Mondeo care este mașina firmei fostului lui cumnat. Și i-am spus de nenumărate ori că nu este normal să mai stea agățat, prins de acea firmă atâta timp cât el nu este, nu are nici o calitate în firma respectivă.

– Am înțeles, sper să vă rezolvați problemele.